

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.52. Anglorum querimoniæ de rege suo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

§. LII.

Sæcul. XIII.
A. C. 1258.*Anglorum querimonice de Rege suo.*

Londinensis Procerum conventus durabat usque ad quintam Maji, quæ erat Dominica post Ascensionem Domini: ac querimonice de Rege ibidem invaluerunt. Non stat promissis suis, ajebant, nec Regis Joannis litteras publicas, quas toties emimus, observat. Marchiæ Comitis filios, uterinos fratres suos contra Regni leges alte nimis extulit: subditos spernit ac expilat, nec nisi externos promovet ditatque. Per immoderatam liberalitatem suam ærarium suum ita exhaustit, ut jura sua, quæ Galli perperam usurpant, recuperare, ac vilissimæ illius gentis injurias depellere nequeat. Rex se malis abreptum consiliis falsus meliora secuturum supra lipsanothecam S. Eduardi juravit. Publici status emendatio differebatur a-
 lium in conventum Oxonij festo S. Barnabæ die agendum: ubi ut duodecim viri ex parte Regia, & totidem ex parte Procerum correctioni operam daturi eligerentur, consensit Rex, ipseque ac major natu filius ejus Eduardus, quidquid illi viginti quatuor viri statuisserent, observaturos se promiserunt.

Matth. Par.
p. 830.*Addit.*

p. 1132.

Histor. Eccles. Tom. XXI, S At

Sæcul. XIII.**A. C. 1258.****M. Par.****p. 833. 834.****p. 837.****p. 838.****Add. II 34.****H. Knighton.****p. 2446.****M. P. Addit.****p. 313.**

At cum quatuor fratres Marchiæ Comites, quos Rex in eorum numero posuerat, emendationem eludere solum conarentur, Proceres tantum his timorem injecere, ut ex Anglia in Franciam se conferrent. Studente Procerum partibus Londino, ac regiarum numero indies crescente Nuncius Arlotus Angliam sic turbatam sine strepitu reliquit mense Augusto sub festum Virginis in cœlum assumptæ diem. Tum Proceres veriti, ne Ademarus unus e quatuor fratribus electus Episcopus Vinconiensis Romanam adiret aulam, seque consecrari pecuniæ ope curaret, quatuor ad Papam Equites miserunt cum epistola, in qua maxime de hoc Præsule, ejusque fratribus tanquam præcipuis Angliæ turbatarum authoribus conquerentes Papam, ut ei delatam Vinconiensis Ecclesiæ administrationem sine offensione publica per plenitudinem potestatis suæ adimat, orant, in cæteris se referentes ad verba Nunciorum. Rex quoque ad Aulam Romanam misit aliquem, & obtinuit absolutionem a juramento, quod in conventu Oxoniensi juraverat. Tum vero se illo haud amplius teneri credidit.

Interim Papa Optimatibus Angliæ respondit per epistolam verborum lautitiis plenam, in qua queritur, eorum Regem pacationem de Sicilia cum sancta Sede confirmatam

flatam executioni non mandasse; atque ita integrum sibi esse hoc regnum alii cui-
dam Principi deferre: ideo recusat peti-
tum hanc ad rem Nuncium mittere. Po-
scebatur is etiam duos alios ob fines, nem-
pe ob promulgationem pacis cum Gallia.
& ob correctionem Angliæ. Ad quæ
Papa reponit, se de statu hujus regni ex-
plicatius edoceri cupere, ac paucos tunc
Cardinales circa se habentem nuncii mis-
sionem differre, cum pax etiam ante hu-
jus adventum promulgari possit.

Denique, quod ad Episcopum Vinco-
niensem attinet, Papa dicit, juridico ritu
contra eum nihil agi potuisse, quia legiti-
mus ejus defensor ad sanctam Sedem nul-
lus venerit. Quod indicat, hunc Præ-
fulem in curia Romana nondum com-
paruisse. At brevi post ibi se stetit.

Postquam eo advenerat, exposuit Pa-
pæ & Cardinalibus, se, quod in Anglia
post tumultus ibi ortos sine periculo com-
morari haud potuerit, hinc excedere, at-
que ab Ecclesia sua magno cum dolore
abire coactum esse: idcirco se metuere,
ne ejus administratio sibi ut electo Epis-
copo in spiritualibus æque ac temporali-
bus conveniens redderetur controversa, &
ipse juribus ac proventibus suis per vim
privaretur. Papa ejus questibus commo-
tus, epistolas in ejusdem gratiam Regi
ac Proceribus Angliæ scriptas Valasco

Sæcul. XIII.
A.C. 1258.

ap. Vading.
1258. n. 7.

Sæcul. XIII.
A.C. 1258.

Supra.

Ord. Minorum sui sacelli & expiationum Præfecto tradidit, præcepitque, ut exhortationes efficacissimas adhiberet, quæ Regem ac Proceres impellerent ad recipiendum Episcopum Vinconiensis utpote canonico ritu electum, & a sancta Sede approbatum. Adjungit Papa: Et quantum ad constitutiones nostras attinet, quæ volunt, ut quisvis Episcopus intra certum tempus consecrari se curet, earum gratiam illi fecimus: & ipse coram nobis obtulit ad accipiendum legitimo tempore Sacerdotium, ac deinde consecrationem, qua in Episcopum initiaretur. Itaque, ut eidem integros redditus, atque omnia bona sua mobilia & immobilia ab initio turbatum inique adempta restitui curetis, volumus & imperamus, statuentes hunc in finem censuras ecclesiasticas, non obstante qualicumque privilegio. Hoc mandatum edidit 28 Jan. 1259.

Matth.
Westmunst.
p. 369.

Frater Valascus delatus in Angliam coram Rege ac Optimatibus congregatis officium declaravit suum. At omnes ei, quomodo se res habeant, & Papam ab Episcopo vera tegente deceptum esse, eodem tenore dicebant. Discesserunt appellantes a Nuncio ad Papam, denuoque miserunt, qui hunc de re melius edoceret. Sic Valascus abeundum sibi, Episcopus Vinconiensis a meta se longius remotum vidit. Quæsitum postea, quonam modo
Valascus

Valascus Angliam intraverit, & comper-
tum est, id esse factum permisso Regis in-
vitis Proceribus. Igitur portus Dorober-
nensis custodi, qui aditum illi dederat,
munus abrogatum fuit.

Sæcul. XIII.
A.C. 1258.

§. LIII.

S. Ludovicus amans pacis.

Pax Franciam inter & Angliam Parisiis
confecta est 28 Maji, quæ erat dies
Martis tertius post Pentecosten an. 1258. *Du Tillet.*
Ibi Rex Henricus abdicavit sua, quæ per-
hibebat, jura in Normanniam, Andega-
viam, Cenomanensem agrum, Pictavien-
sem provinciam & Turoniam: S. Ludo-
vicus ei cessit totum ducatum Aquitani-
cum comprehensis una juribus suis in
tres Episcopatus, Lemovicensem, Cadur-
censem, ac Petrocoranum; ea lege, ut
ipsum eorum Dominum, se clientem so-
lenni ritu profiteretur. Consilarii S. Lu-
dovici se his pactionibus strenue oppo-
nentes, Domine! inquebant, Anglorum
Regi ereptam sua culpa a te tuisque an-
tecessoribus partem regni tui tam ma-
gnam reddere vis beneficium non agni-
turo? Id vero nobis mirissimum. Scio
perbene, reposuit Rex sanctus, Angliæ
Regem & antecessorem ejus merito ami-
sisse terras, quas possideo; nec me tene-
ri ad restitutionem. Hanc facio tantum

Angl. p. 176.
Joinv. p. 14.
119 observ.
p. 369.